



ת"פ 5434/11/14 - מדור תביעות מס הכנסה תל אביב נגד א.ב.ס יבוא ושיווק בע"מ, ארז שלום סגל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 5434-11-14 מדור תביעות מס הכנסה תל אביב
נ' א.ב.ס יבוא ושיווק בע"מ ואח'

לפני
המאשימה כבוד השופטת דנה אמיר
מדור תביעות מס הכנסה תל אביב

נגד
הנאשמים 1. א.ב.ס יבוא ושיווק בע"מ
2. ארז שלום סגל

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד תמר הלבטל

ב"כ הנאשם - עו"ד אשור

הנאשם בעצמו

גזר דין

רקע

הנאשמים הורשעו על פי הודיית הנאשם 2 ב-7 עבירות על פי סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], תשס"א - 1961. (להלן: "הפקודה").

בתקופה הרלבנטית הייתה נאשמת 1 (להלן: "הנאשמת") חברה פרטית אשר עסקה בשיווק דברי מאפה והנאשם 2 (להלן: "הנאשם") מנהלה הפעיל.

הנאשמים, בלי סיבה מספקת, לא הגישו במועד לפקיד השומות דוחות לשנים 2009-2015 בצירוף מאזן כנדרש על פי הפקודה. בשנת 2009 היה מחזורה העסקי של הנאשמת 1, 1,139,031 ₪, ב 2010 - 401,925 ₪, ב 2011 - 859,573 ₪, ב 2012 - 1,249,209 ₪, ב 2013 - 1,257,329 ₪, ב 2014 - 1,834,878 ₪, ב 2015 - 2,184,323 ₪.



טיעוני המאשימה:

המאשימה הפנתה לערכים המוגנים ולחומרת העבירות המיוחסות לנאשם. לטענתה אין המדובר בעבירה שהיא עניין טכני קל, אלא עבירה הפותחת פתח לאי תשלום מס. כן ציינה את הדגש שיש ליתן לאינטרס הציבורי בסוג זה של עבירות. ב"כ המאשימה הפנתה לגובה המחזורים של הנאשמת בתקופה הרלבנטית ולמשך תקופת ביצוע העבירות, 7 שנים, והדגישה כי אין המדובר במקרה חד פעמי בו בשל מצוקה כלכלית לא הוגש דוח בשנה אחת. עוד הפנתה לכך שבשנים המאוחרות יותר (2014-2015) המדובר במחזורים גבוהים. ב"כ המאשימה הפנתה לענישה הנוהגת, טענה כי כל עבירה מהווה אירוע במקרה דנן, כשמתחם העונש ההולם לכל עבירה נע בין מאסר על תנאי לבין 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס שבין 8,500 ₪ ועד 29,200 שהוא סכום הקנס על פי סעיף 61א(2) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 והתחייבות.

ב"כ המאשימה ציינה כי לנאשם עבר פלילי שאינו רלבנטי, והבהירה כי אין בעברו הפלילי של הנאשם כדי להשפיע על העמדה העונשית. הפנתה לכך שהמחדלים תיק זה לא הוסרו כלל, והדגישה את חשיבות הסרת המחדלים בסוג זה של עבירות. על כן לטעמה, על העונש להיות ברף האמצעי עד העליון לכל אירוע, קרי, בין ארבעה לשמונה חודשי מאסר לצד מאסר על תנאי שבין חודשים לשמונה חודשים לכל אירוע. ב"כ המאשימה ביקשה לגזור על הנאשם עונש כולל בין 9 חודשים ל- 14 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

על הנאשמת שאינה פעילה ביקשה לגזור קנס סמלי.

טיעוני ב"כ הנאשם:

ב"כ הנאשם הפנה להודיית הנאשם וחיסכון הזמן השיפוטי על ידו. עוד פירט כי ניסיונותיו של הנאשם להסיר את המחדלים ובכלל זאת להגיש דוחות בלתי מבוקרים שלא צלחו. כן הפנה לחלוף הזמן מעת תחילת ביצוע העבירות והבהיר כי הנאשמת איננה פעילה ומשכך תם רצף ביצוע העבירות.

לטענתו אין המדובר במי שביצע העבירות לשם התעשרות אלא בשל קושי כלכלי ואף ציין כי מתנהלים כנגד הנאשם תיקי הוצאה לפועל בסכומים גבוהים והוא אף חייב כספים במסגרת הלוואות חוץ בנקאיות. עוד ציין כי אי הגשת הדוחות נובע מאיבוד המסמכים על ידי רואה החשבון.

ב"כ הנאשם פירט כי הנאשם, בן 50, אב לשני ילדים, שירת בקבע משך 4 שנים ובשירות מילואים, כיום אינו עובד וירד מאיגרא רמה לבירא עמיקתא. לטענתו, השתת עונש מאסר על הנאשם יפגע בנאשם ומשפחתו ויביא להתדרדרות נוספת במצבו הפיננסי והנפשי. עוד ציין כי הנאשם נהג לחלק דברי מאפה שנותרו בתום יום עבודה לנזקקים.

ב"כ הנאשם הבהיר כי על אף חובותיו הכבדים לא פנה הנאשם להליך של פשיטת רגל וציין כי בשל מצבו הכלכלי אינו יכול לעמוד במימון רואה חשבון.

בנסיבות אלה עתר להשתת עונש של מאסר שירוצה בעבודות שירות, על סמך חוות דעת הממונה שהתקבלה.

דבר הנאשם:

לדברי הנאשם זמן קצר לאחר שהחל לעבוד במסגרת הנאשמת נקלע לחובות ואף הצביע על כך שבשנת 2010 עמד



המחזור על כ- 400,000 ₪. לדבריו בחר לנסות "לעמוד על הרגליים" ולשלם חובותיו לספקים שהיו מאפיות ועסקים קטנים, אך לא הצליח עד היום. הנאשם ציין כי כל המשך הפעילות נבע מרצון לכסות חובותיו שכן יכול היה להתפרנס כשכיר במקום אחר.

דין והכרעה:

קביעת מתחם העונש ההולם נעשית על פי עיקרון ההלימה. במסגרת קביעה זו יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות ביצוע העבירה. אי דיווח במועד על פי הוראות החוק, פוגע בשיטת גביית המס ואף גורם לחסר של ממש בקופת המדינה משלא משולם המס הנובע מהדוחות אשר לא הוגשו. ערך חברתי ברור נוסף הוא שוויון נטל המס. ברור כי התייחסות סלחנית לאי קיום הוראות החוק עלול יביא להיעדר המוטיבציה של כלל ציבור משלמי המסים לדווח ולשלם מסיהם כנדרש על פי חוק. אי הגשת הדוחות אף פוגע בפיקוח רשות המסים כאשר שיטת המס במחזורינו מבוססת על האמון שנותנת רשות המסים בנישום, שיגיש דיווחיו כדין במועד ואף ישלם את המס ככל שזה מתחייב.

ואדגיש, הגם שנהוג לכנות את סוג העבירות בהן הורשע הנאשם "עבירות טכניות" והיסוד הנפשי הדרוש להרשעה בעבירה מסוג זה אינו כולל כוונה להתחמק ממס - מידת הפגיעה בערכים המוגנים הנגרמת מביצועה איננה טכנית כלל ועיקר יש בה חומרה ממשית ומשמעותית. זאת מאחר וכל שיטת חישוב המס וגבייתו מבוססת על קיום הוראות החוק המחייבות הגשת הדוחות במועד. במובן זה - עבירות אלה אינן טכניות ובוודאי שאין לקבוע כי המדובר בעבירה קלת ערך או "זניחה ביותר" כפי שטען הסנגור, על אחת כמה וכמה מקום בו זו מבוצעת באופן שיטתי ועל פני שנים.

בתי המשפט עמדו לא אחת על חשיבות הרתעת הרבים כאשר עסקין בעבירות מס. ברע"פ 3857/13 **יצחקיאן נ' מדינת ישראל** (30.07.2013) (להלן: "**עניין יצחקיאן**") ציין בית המשפט:

"עבירות המס, בהן הורשע המבקש, חותרות תחת ערך השוויון, הן גוזלות כספים מהקופה הציבורית ופוגעות במישרין ביכולותיה הכלכליות של המדינה ובאיתנותה הפיננסית. אין צריך לומר, כי פגיעה זו ניכרת, בעקיפין, בכיסם של כל אחת ואחד ממשלמי המיסים בישראל ... על יסוד טעמים אלו, השתרשה בפסיקה העמדה, לפיה יש להשית על עברייני המס עונשי מאסר לריצוי בפועל וקנסות משמעותיים, תוך מתן משקל הבכורה לשיקולי ההרתעה והגמול והעדפתם על-פני נסיבותיו האישיות של העבריין".

באשר לנסיבות ביצוען של העבירות: במקרה דנן המדובר בשבע שנות מס בהן, באופן שיטתי וללא סיבה מספקת, לא פעלו הנאשמים להגשת הדוחות כנדרש. לנאשמת מחזורי פעילות גבוהים במרבית השנים (למעט שנת 2010 - 401,925 ₪) ובפרט יש לתת את הדעת למחזורי הפעילות הגבוהים בשנים 2014 ו-2015 העומדים על כ- 2,000,000 ₪. בנסיבות אלה, קשה להלום הטענה לפיה העבירות בוצעו על רקע קושי כלכלי, ובכל מקרה וגם אם היה קיים אותו קושי כלכלי נטען- אין בו כדי להצדיק או להפחית באופן ניכר, בנסיבות המקרה דנן, מחומרת העבירות אשר בוצעו בשיטתיות ולאורך שנים. אדגיש כי נקבע לא אחת שקשיים מסוג זה לא מהווים צידוק לביצוע העבירה, ראו: רע"פ 4844/00 **ברקאי נ' מדינת ישראל** (9.12.2001). ברע"פ 6167/11 **ספקיוריטי המוקד המרכזי בע"מ נ' מדינת ישראל** (19.2.2012) נקבע: "**במקרה שלפני, אין מדובר במי שבגין קריסה כלכלית לא הגיש דיווח תקופתי אחד או שניים למע"מ, אלא שהמבקש ביצע שורה של עבירות על חוק מע"מ במשך שלוש שנים (2001-2004) ואין**



הוא יכול להישמע בטענה, כי במשך תקופה כה ארוכה מצבו הכלכלי לא איפשר לו לעמוד בהוראות הדין. אם מצבו הכלכלי של המבקש היה כה קשה במשך תקופה כה ארוכה, היה עליו להפסיק את פעילות החברה, אולם אין הוא רשאי היה לנהל את עסקו תוך גניבת כספי המיסים".

על פי הענישה הנוהגת, הענישה בעבירות מסוג זה היא ממשית ומוחשית, להסרת המחדל נודעת משמעות רבה, ובאופן רגיל, משלא מוסרים המחדלים, וודאי כשהמדובר בעבירות אשר בוצעו בשיטתיות לאורך זמן ובמחזורים גבוהים כוללת הענישה עונש מוחשי של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח לצד קנסות ומאסר מותנה מרתיע.

ראו עניין יצחקיאן ורע"פ 4323/14 **מולדובן נ' מדינת ישראל** (26.06.2014) שם נגזרו על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי וקנס. עוד ראו רע"פ 3120/14 **רון נעים נ' מדינת ישראל** (8.5.2014), עפ"ג 5568-07-08 **יגאל ארזים נ' מדינת ישראל** (25.2.2008), ת"פ 5161-10-09 **מדינת ישראל נ' א.א. אלומיניום בע"מ ואח'** (12.3.2012) (עפ"ג 9841-04-12 **אינטרטור נ' מדינת ישראל** (27.2.2013).

לעניין מספר האירועים, בדרך כלל מדובר באירועים עצמאיים שמספרם כמספר העבירות. לאחר שקילת כל האמור לעיל, מצאתי לאמץ את המתחם אותו הציעה המאשימה, בין מאסר על תנאי לשמונה חודשי מאסר בגין כל עבירה - היא אירוע (ראו: רע"פ 1688/14 **כץ נ' מדינת ישראל** (9.03.2014)), הגם שבעת גזירת הדין נכון יהיה לחפוף במידת מה בין המתחמים. ב"כ הנאשם אף לא טען כנגד המתחם המוצע על ידי המאשימה והמתחם הוא המתחם הנהוג.

לעניין מתחם הקנס, מדובר בעבירות הנעברות לצורך הפקת תועלת כלכלית, כאשר הקנס הוא ממין העבירה ומשכך קיימת חשיבות לענישה כספית משמעותית אשר תלמד כי אין אף תועלת כלכלית לצד עבירות אלה. גובה הקנסות מושפע גם מסכום המס מושא כתב האישום וממשך אי הדיווח. בעת קביעת המתחם יש להידרש גם לשאלת יכולתו הכלכלית של הנאשם. לקחתי בחשבון את דברי הנאשם וב"כ באשר למצבו הכלכלי הגם שלא הוצגו כל ראיות בהקשר זה, וכן את העובדה שהנאשמת אינה פעילה עוד והנאשם כיום אינו עובד. מנגד את השיטתיות בביצוע העבירות וגובה מחזורי הפעילות של הנאשמת.

בנסיבות אלה, מתחם הקנס לכל עבירה, היא אירוע, יהיה בין 4,000 ₪ ל- 10,000 ₪ לצד התחייבות להימנע מעבירה.

הנסיבות הקונקרטיות:

במקרה דנן לא מתקיימות נסיבות לחריגה מהמתחמים. הנאשם, בן 50, נשוי ואב לשני ילדים קטינים, אין ספק כי עונש מאסר עלול לפגוע בו ובמשפחתו ויש ליתן לכך את הדעת. לקולא יש לשקול כי הנאשם הודה בביצוע העבירות, ובכך חסך זמן שיפוטי. לנאשם עבר פלילי (ת/1) אך זה אינו רלבנטי ולא יילקח בחשבון במסגרת שיקולי הענישה.

באשר להסרת המחדלים: כידוע, להסרת המחדלים בסוג זה של עבירות משמעות רבה לעניין הענישה. ברע"פ 7851/13 **חדר עודה נ' מדינת ישראל** (3.9.2015) ציין כב' השופט מלצר כי להתחשבות בהסרת המחדל שתי תכליות, האחת "**סילוקו של המחדל כרוך בהשלמת החסר מקופת המדינה והטבת הנזק שנגרם כתוצאה מהעבירה**" והשנייה "**עידוד הבעת חרטה וקבלת אחריות לביצוע העבירה בידי הנאשם**".



במקרה דנן, הגם שניתנו דחיות חוזרות על מנת לאפשר לנאשם לפעול להסרת המחדלים, לא פעל הנאשם כאמור ולא הסיר כל חלק מהם. לטענת הנאשם אינו יכול להסיר המחדלים שכן חומר הנהלת אבד אצל רואה החשבון. עוד נטען על ידי הסנגור שאין ביכולתו של הנאשם לשלם לרואה חשבון לצורך עריכת הדוחות. אבהיר כי אין בסיבות הנטענות לשנות את התמונה. אין בנסיבות אלו או אחרות של נאשם ובכלל זאת אי יכולת להסיר מחדלים מטעמי מצב כלכלי ואף פשיטת רגל או מסיבות אחרות כדי להביא על בסיס כך להקלה בעונש חרף אי הסרת המחדל. במאמר מוסגר אציין כי הסרת מחדלים משמעותה הגשת הדוחות כדוחות מבוקרים וראו בהקשר זה כפי שהפנתה המאשימה: ת"פ 5161-10-09 **מדינת ישראל נ' א.א. אלומיניום בע"מ ואח'** (12.3.2012) (עפ"ג 9841-04-12 **אינטרטור נ' מדינת ישראל** (27.2.2013)) וכן עפ"ג 5568-07-08 **יגאל ארזים נ' מדינת ישראל** (25.2.2008). במקרה דנן, כאמור, הדוחות לא הוגשו כלל.

באשר לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, העבירה הראשונה בזמן היא בגין אי הגשת דוח במועד לשנת המס 2009 והתגבשה בשנת 2010, לפני כ- 7 שנים. בהמשך לכך, רצף עבירות אשר האחרונה בהן התגבשה בשנת 2016 וצורפה לעבירות אשר פורטו במקור בכתב האישום, מכך ניתן ללמוד כי חלקן של העבירות כלל אינן רחוקות בזמן והעבירה הנוגעת לשנת המס 2015 התגבשה אף לאחר הגשת כתב האישום המקורי. עוד יש לזכור כי דיונים בתיק זה נדחו מאז הגשתו בחודש נובמבר 2014, בין אם בשל אי התייצבות הנאשם ובין אם על מנת לאפשר לו לפעול להסרת המחדלים. בנסיבות אלה תינתן משמעות מסוימת ומוגבלת לחלוף הזמן.

לבסוף שקלתי שיקולי ההרתעה, הכוללים הרתעת הנאשם והרתעת רבים התופסים בכורה על נסיבותיו האישיות של הנאשם (ראו: רע"פ 3998/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (28.6.2015)), אותם יש לאזן מול נסיבותיו האישיות של הנאשם.

עניינו של הנאשם נשלח לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות תוך שהובהר לנאשם שאל לו לפתח תקוות וציפיות ומתוך תקווה שעד למועד גזר הדין יפעל הנאשם להסרת המחדלים (ראו פרוטוקול מיום 19.12.2016 ופרוטוקול 27.2.2017). לצערי לא כך ארע.

לטעמי, נסיבותיו של המקרה דנן והעדר הסרת המחדלים מחייבים השתת עונש מאסר לתקופה ממשית חרף העובדה שהנאשם נמצא מתאים לריצוי עבודות שירות על ידי הממונה על עבודות השירות. משכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

לנאשם: מאסר בפועל למשך 8 חודשים. הנאשם יתייצב לריצוי עונש המאסר ביום 27.4.17 עד השעה 10:00 בימ"ר ניצן. על הנאשם לתאם כניסה למאסר כולל אפשרות מיון מוקדם עם אגף אבחון ומיון של שב"ס טלפון : 08-9787377 08-9787336. הנאשם יתייצב לריצוי עונש כשברשותו תעודת זהות ועותק גזר הדין.

לנאשם: מאסר על תנאי למשך 8 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת מס מסוג עוון.

לנאשם: קנס בסך 12,000 ₪, או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 15 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים,

כשהראשון בהם ביום 24.5.17 . לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.

הנאשם יחתום על התחייבות בסך 12,000 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירות בהן הורשע. לא יחתום הנאשם, יאסר לתקופה של 20 ימים.

לנאשמת: קנס סמלי בסך 100 ₪ .

זכות ערעור לבית-המשפט מחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ח ניסן תשע"ז, 24 אפריל 2017, במעמד הצדדים.